

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือนักแสดงที่มีพรสวรรค์ในการการแสดงที่ใช้ชีวิตจำกัดนี้ นี่คือการแสดงที่คงอยู่ตลอดไปและไม่มื่ออะไรในการแสดงนี้ที่จะสามารถเปลี่ยนแปลงได้
- คำถาม:** ความลับที่ลึกลับใดที่มีเพียงลูกที่ฉลาดและมีสายตาที่เห็นการณ์ไกลเท่านั้นที่สามารถเข้าใจได้?
- คำตอบ:** ความลับที่ลึกลับของโลกที่ปราศจากตัวตนและตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของทั้งละครสามารถเข้าใจได้โดยลูกที่มองเห็นการณ์ไกลเท่านั้น ความรู้ที่เต็มเปี่ยมของเมล็ดและต้นไม้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขา พวกเขาเห็นว่าทุกดวงวิญญาณคือนักแสดงในละครที่ใช้ชีวิตจำกัดนี้และพวกเขาสวมใส่เครื่องแต่งกายเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขาตั้งแต่ยุคทองจนถึงยุคเหล็ก ไม่มีนักแสดงคนใดสามารถกลับบ้านกลางทางได้
- เพลง:** ลูกเสียเวลากลางวันในการรับประทานและกลางคืนในการนอนหลับ...

โอม ชานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว บางคำในเพลงนั้นก็ถูกต้องและบางคำนั้นก็ผิด ไม่มีใครจดจำพระเจ้าในเวลาของความทุกข์ ความทุกข์ต้องมาอย่างแน่นอน เป็นเมื่อมีความทุกข์ที่พ้อต้องมาและให้ความสุข ลูกๆ ที่สุดแสนหวานรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อดินแดนแห่งความสุข ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ก่อนอื่นเป็นการหลุดพ้นและแล้วก็เป็นการหลุดพ้นในชีวิต ดินแดนแห่งความสงบคือบ้านของลูก ไม่มีใครเล่นบทบาทที่นั่น เมื่อนักแสดงไปบ้านเขาก็ไม่ได้เล่นบทบาทที่นั่น มีการเล่นบทบาทบนเวที นี่ก็คือเวทีเช่นกัน เช่นที่มีการละเล่นที่มีชีวิตจำกัดดังนั้นนี่คือการละเล่นที่ใช้ชีวิตจำกัด ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายความลับของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของการละเล่นนั้นได้ อันที่จริงคำว่า “จาริกแสวงบุญ” และ “สงคราม” ถูกนำมาใช้เพื่ออธิบายให้แก่ลูกเท่านั้น ไม่มีสงคราม ฯลฯ ที่นี้ มีการใช้คำว่า “การจาริกแสวงบุญ” แต่ในความเป็นจริงนั้นหมายถึงการจดจำระลึกถึง เป็นด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างต่อเนื่องเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ การจาริกแสวงบุญนี้จะจบสิ้นลงที่นั่นเช่นกัน ลูกไม่ต้องไปที่อื่นใด มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่า: ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์แล้วกลับบ้าน ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถกลับบ้านได้ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ จันดวงวิญญาณนั้นเต็มไปด้วยบทบาทของทั้งวงจร ขณะนั้นบทบาทที่กำลังจะจบสิ้น พ่อได้ให้คำแนะนำที่เรียบง่ายอย่างมาก: จดจำพ่อ! ไม่เช่นนั้นแล้วลูกก็จะอยู่ที่นี้ ลูกไม่ได้ไปที่ใด พ่อมาและพูดว่า: จดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ไม่มีสงครามใด ฯลฯ ลูกต้องทำให้ตนเองสะอาดปราศจากตาโมประธาน เป็นมายาที่ต้องเอาชนะ ลูกๆ รู้ว่าวงจรของ 84 ชาติเกิดต้องจบสิ้น บารัตเคยสะอาดประธาน แน่แน่นอนว่ามีมนุษย์ที่นี้ ผืนดินนั้นจะไม่เปลี่ยน เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกเคยสะอาดประธาน ลูกกลับมาตาโมประธานและลูกต้องกลับมาสะอาดประธานอีกครั้ง มนุษย์เรียกหาท่านให้มาและชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่รู้ว่าคุณคือใครหรือท่านมาอย่างไร เวลานั้นบาบาได้ทำให้ลูกรู้คิดอย่างมาก ลูกได้ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมาก แม้แต่ผู้ที่ยากจนที่นั้นก็มีความสูงส่งมากกว่าผู้ที่มั่งคั่งที่นี้ ต่อมาจะมีราชาที่ยิ่งใหญ่มากมายและมีทรัพย์สมบัติมากมายแต่พวกเขาก็ยังคงต้องแขวนในกิเลส ปวงประชารัชมดาที่นั่น (สวรรค์) ก็มีความสูงส่งมากกว่าพวกเขา (ราชา) บาบากำลังอธิบายความแตกต่างแก่ลูก เมื่อเงาของราวันตกมาที่ดวงวิญญาณพวกเขาก็กลายเป็นผู้ไม่บริสุทธิ์ พวกเขาเรียกตนเองว่าไม่บริสุทธิ์เบื้องหน้ารูปบูชาของเหล่าเทพที่ปราศจากกิเลสและกัมลงให้กับรูปบูชาเหล่านั้น เมื่อพ่อมาที่นี้ท่านทำให้ลูกสูงส่งในทันที เป็นเรื่องของหนึ่งวินาที ขณะนี้พ่อได้ให้ดวงตาที่สามของความรู้แก่ลูกแล้ว ลูกๆ กำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีสายตาที่มองเห็นการณ์ไกล สติปัญญาของลูกสามารถจดจำทั้งวงจรของละคร เริ่มจากโลกข้างบนที่ปราศจากตัวตน เมื่อลูกไปเพื่อจะดูละครที่มีชีวิตจำกัดลูกก็สามารถถ่ายทอดทุกสิ่งที่ลูกได้เห็น ลูกสามารถพูดถึงทุกสิ่งเพราะสติปัญญาของลูกเต็มไปด้วยสิ่งนั้น ดวงวิญญาณก็เติมตนเองและแล้วก็ถ่ายทอดสิ่งนั้น ในทำนองเดียวกัน นี่คือการประเด็นของความไม่มีชีวิตจำกัด ลูกๆ ควรให้สติปัญญาของลูกเต็มไปด้วยความลับของตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของละครที่ไม่มีชีวิตจำกัดนี้ซึ่งยังคงชำระต่อไป หากมีการนำนักแสดงออกไปจากการละเล่นที่มีชีวิตจำกัดเขาก็สามารถถูกแทนที่ด้วยอีกคนหนึ่ง เมื่อใครบางคนล้มป่วยก็มีการแทนที่เขาด้วยบุคคลอื่น อย่างไรก็ตามละครนี้มีชีวิต ไม่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงแม้แต่หนึ่งอย่างในสิ่งนี้ได้ ลูกๆ รู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณ ร่างกายนั้นคือเครื่องแต่งกายของลูกที่ลูกสวมใส่เพื่อแสดงบทบาทที่หลากหลายของลูก นาม รูป แผ่นดิน รูปลักษณะ ฯลฯ ทั้งหมดของลูกยังคงเปลี่ยนแปลงต่อไปเรื่อยๆ นักแสดงนั้นก็สำนึกในสิ่งที่พวกเขาต้องแสดง พ่อเฝ้าแต่อธิบายความลับของวงจรแก่ลูกๆ ลูกมาจากยุคทองจนถึงยุคเหล็กแล้วลูกก็กลับบ้านและลงมาเพื่อเล่นบทบาทของลูกใหม่ ต้องใช้เวลาที่จะอธิบายรายละเอียดของทั้งหมดนี้ แม้ว่าความรู้จะอยู่ในเมล็ด แต่ก็ต้องใช้เวลาที่จะอธิบาย สติปัญญาของลูกนั้นก็สำนึกถึงความลับทั้งหมดของเมล็ดและต้นไม้ ในสิ่งนั้น

เช่นกันผู้ที่ฉลาดมากก็เข้าใจว่าเมล็ดของตนมันน้อยเบื่องบน พวกเขาเข้าใจว่าต้นไม้นั้นถูกสร้างขึ้น ได้รับการหล่อเลี้ยง และถูกทำลายไปอย่างไร เหตุนี้เองจึงได้มีการแสดงตรีมูรติไว้ ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถให้คำอธิบายอย่างที่พอให้ เป็นเพียงเมื่อพวกเขาไปที่นั่นพวกเขาจะสามารถรู้ถึงสิ่งนี้ เหตุนี้เองลูกจึงบอกทุกคนให้มาที่นี่และทำความเข้าใจ บางคนก็ยึดมั่นอยู่ความเชื่อของพวกเขาอย่างมาก ดังนั้นพวกเขาพูดว่าพวกเขาไม่ต้องการที่จะรับฟังสิ่งใด บางคนรับฟังลูก บ้างแม้กระทั่งซื้อหนังสือของลูกในขณะที่ผู้อื่นไม่ทำ เวลานี้สติปัญญาของลูกไม่มีขีดจำกัดกว้างไกลและเห็นการณ์ไกล ลูกรู้เกี่ยวกับทั้งสามโลก ลูกรู้จักอาณาเขตสูงสุดซึ่งเรียกว่าเป็นโลกที่ไม่มีตัวตนเช่นกัน ไม่มีอะไรเลยในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน การเชื่อมโยงทั้งหมดเป็นไปกับโลกที่ไม่มีตัวตนและโลกที่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนคงอยู่เวลานี้เพียงเวลาอันสั้นเท่านั้น ดวงวิญญาณทั้งหมดต้องลงมาที่นี่จากเบื่องบนเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ต้นไม้ของทุกศาสนาตามลำดับกันไป ต้นไม้นี้เป็นต้นไม้ของมนุษย์ เป็นสิ่งที่ถูกต้องแม่นยำอย่างแท้จริง ไม่มีสิ่งใดภายในต้นไม้ที่จะสามารถแทนที่ได้ก่อนหน้านี้หรือหลังจากนั้นและไม่สามารถมีดวงวิญญาณใดหนึ่งอยู่ที่ใดอื่น ดวงวิญญาณยืนอยู่ที่นั่นในธาตุนาฬิม เช่นที่ดวงดาวแขวนอยู่ในท้องฟ้า เมื่อมองเห็นดวงดาวเหล่านั้นจากที่ไกลดวงดาวเหล่านั้นก็ดูราวกับว่ามีขนาดเล็ก แต่ในความเป็นจริงดวงดาวนั้นมีขนาดใหญ่ อย่างไรก็ตาม ดวงวิญญาณไม่ได้กลับมาใหญ่ขึ้นหรือเล็กลงและไม่สามารถถูกทำลายได้ ลูกไปสู่ยุคทองและก็ลงมาสู่ยุคเหล็ก ลูกๆ รู้ว่าลูกเคยอยู่ในยุคทองและเวลานี้ลูกได้ลงมาสู่ยุคเหล็ก ไม่มีคุณค่าใดๆ หลงเหลืออยู่ไม่ว่ามายาจะมีประกายมากเพียงใดก็ตามก็ยังคงเป็นยุคทองของราวันในขณะที่นั่นคือยุคทองของพระเจ้า ผู้คนเฝ้าแต่พูดว่าจะมีเมล็ดพันธุ์มากมายเพียงใดใน 6 ถึง 7 ปี อย่าได้ถามเลย! มองดูว่าแผนการของพวกเขาเป็นเช่นไรและแผนการของลูกๆ เป็นเช่นไร! พ่อพูดว่า: แผนการของพ่อคือการทำให้สิ่งเก่าๆนั้นใหม่ ลูกมีเพียงแผนการเดียว ลูกรู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกด้วยการทำตามศรัทธาของพ่อ บาบาก็หันทางแก้มลูก ท่านให้ศรัทธาและคำแนะนำแก่ลูกให้คงอยู่ในการจดจำระลึกถึง มีคำว่า “คำแนะนำ” พ่อไม่ได้พูดเป็นภาษาสันสกฤต ท่านอธิบายในภาษาฮินดีเท่านั้น มีภาษามากมาย! มีล้ามมากมายผู้ที่รับฟังสิ่งที่พูดแล้วก็ถ่ายทอด ผู้คนมากมายรู้ภาษาฮินดีและอังกฤษ พวกเขาศึกษาภาษาเหล่านั้น อย่างไรก็ตาม ผู้เป็นแม่ที่ดูแลบ้านของพวกเขานั้นก็ไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนมากนัก ทุกวันนี้เมื่อผู้คนเรียนภาษาอังกฤษจากต่างประเทศพวกเขาก็ยังคงพูดภาษาอังกฤษอยู่เรื่อยๆ แม้ว่าพวกเขาจะกลับมาที่นี่แล้วพวกเขาไม่สามารถพูดแม้กระทั่งภาษาฮินดีได้ เมื่อพวกเขากลับบ้านพวกเขาก็เริ่มพูดภาษาอังกฤษกับแม่ของเขา แม่ที่นาสงสารก็สับสนเพราะไม่รู้ภาษาอังกฤษ แล้วพวกเขาก็ต้องเรียนรู้ภาษาฮินดีที่ไม่สมบูรณ์ ในยุคทองมีอาณาจักรเดียวและภาษาเดียว ที่กำลังถูกก่อตั้งสิ่งนั้นอีกครั้ง เก็บไว้ในสติปัญญาของลูกว่าวงจรโลกหมุนไปอย่างไรทุก 5000 ปี เวลานี้ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว ลูกมีเวลามากมายที่นี่ ในตอนเช้าหลังจากอาบน้ำ ฯลฯ ลูกสามารถเพลิดเพลินกับตัวเองอย่างมากด้วยการออกไปเดินเล่น ฯลฯ เพียงแค่จดจำอยู่ภายในว่าเราทั้งหมดคือนักแสดงอย่างไร เวลานี้ลูกมีสำนึกรู้นี้ บาบาก็บอกเราถึงความลับของวงจรของ 84 ชาติเกิด เราเคยสะโตประธาน นั่นคือประเด็นของความสุขออย่างมาก มนุษย์นั้นก็เฝ้าแต่เคลื่อนไปทั่ว พวกเขาไม่มีรายได้ในขณะที่ลูกมีรายได้อย่างมาก เก็บวงจรไว้ในสติปัญญาของลูกและเฝ้าแต่จดจำพ่อด้วยเช่นกัน บาบาก็แสดงให้เห็นวิธีที่ดีในการหารายได้ เมื่อลูกๆ ไม่ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ มายาก็เป็นสาเหตุที่รบกวนสติปัญญาของพวกเขามากมาย มายารบกวนพวกเขา ลองคิดว่าลูกนั้นวนไปรอบวงจรอย่างไร ลูกใช้ชาติเกิดมากมายเพียงใดในยุคทองแล้วก็ลงมาเรื่อยๆอย่างไร เวลานี้ลูกต้องกลับมาสะโตประธานอีกครั้ง บาบาก็พูดว่า: จดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาสะโตประธาน เก็บการจดจำระลึกถึงบาบไว้ในสติปัญญาของลูกในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมาแล้วการรบกวนของมายาก็จะจบสิ้นและลูกจะมีประสบการณ์ของคุณประโยชน์อย่างมาก แม้ว่าผู้เป็นคู่อาจะมาที่นี่ด้วยกันพวกเขาแต่ละคนก็ต้องทำความเพียรพยายามเฉพาะตัวของตนเองและประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง มีความสุขมากที่มาที่นี่คนเดียวเพราะลูกสามารถมีสมาธิกับตัวเองได้ หากมีคนอื่นอยู่กับลูกสติปัญญาของลูกจะถูกดูดดึงไปที่นั่น มันง่ายมากที่นี่ มีสวนดอกไม้ทุกที่ หากวิศวกรเห็นสิ่งเหล่านั้นพวกเขาก็จะคิดเกี่ยวกับวิธีการสร้างสะพานที่นั่นหรือที่นั่นได้อย่างไร เขาก็จะคิดถึงสิ่งที่เขาสามารถทำได้อยู่เสมอ แผนก็ปรากฏขึ้นในสติปัญญา แม้กระทั่งสติปัญญาของผู้ที่กำลังนั่งอยู่ที่บ้านก็ควรจะเชื่อมโยงกับที่นั่น นานีสัยเหล่านี้มาใช้และคิดถึงสิ่งนี้อย่างสม่ำเสมอ ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนและดำเนินธุรกิจของลูกต่อไปเช่นกัน ผู้ที่สูงวัย ผู้ที่เยาว์วัย เด็กๆ ฯลฯ ทั้งหมดต้องกลับมาบริสุทธิ์ แต่ละดวงวิญญาณมีสิทธิที่จะได้รับมรดกของเขาจากพ่อ เป็นการดีมากที่จะหว่านเมล็ดนี้ไว้ในลูกๆ ของลูก ในวัยเด็กของพวกเขา ไม่มีใครสามารถสอนความรู้ทางจิตนี้ นี่คือนิเวศความรู้ทางจิตของลูกซึ่งพ่อมาและสอนลูก ในโรงเรียนอื่นลูกได้รับความรู้ทางโลกและอีกหนึ่งนั่นคือความรู้ของคัมภีร์ นี่คือนิเวศความรู้ทางจิตซึ่งพระเจ้ากำลังสอนลูก ไม่มีใครอื่นรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ทางจิตซึ่งผู้เป็นจิตมาและสอนลูก ไม่สามารถที่จะให้ชื่ออื่นได้ พ่อมาด้วยตัวเองและสอนสิ่งนี้ คำพูดเหล่านี้เป็นของพระเจ้า พระเจ้ามาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น เวลานี้และอธิบายแก่เรา สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ทางจิต ความรู้ของคัมภีร์นั้นแตกต่างไปจากความรู้นี้ ลูกรู้ว่าความรู้รูปแบบหนึ่งนั่นคือความรู้ของวิทยาลัยทางโลก ฯลฯ รูปแบบที่สองคือความรู้ทางศาสนาของคัมภีร์และรูปแบบที่สามคือความรู้ทาง

จิตนี้ ไม่ว่าปรัชญาคุณปฏิบัติเหล่านั้นจะยิ่งใหญ่เพียงใดพวกเขาก็มีแต่สิ่งที่เป็นของคัมภีร์เท่านั้น ความรู้ของคุณแตกต่างโดยสิ้นเชิง เพียงพ่อทางจิตผู้ที่เป็นพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดเท่านั้นที่สอนความรู้ทางจิตนี้ ค่ายกย่องของท่านก็คือมหาสมุทรแห่งความสงบ ความสุข ฯลฯ ค่ายกย่องของคุณจะแยกออกไปจากของท่านอย่างสมบูรณ์ เป็นมนุษย์ที่มีคุณธรรมและข้อบกพร่องซึ่งผู้คนนั้นพูดถึง ลูกรู้ถึงค่ายกย่องที่ถูกต้องของพ่อ ผู้คนเหล่านั้นเพียงเครื่องเพลงเหมือนกับนกแก้วโดยที่ไม่ได้เข้าใจความหมายของคำพูด พ่อแนะนำลูกๆว่าลูกจะสามารถก้าวหน้าได้อย่างไร ทำความเพียรพยายามต่อไปและลูกจะกลับมาเข้มแข็งขึ้นเรื่อยๆ และในขณะที่ลูกกำลังทำงานอยู่ในสำนักงานของลูก ลูกจะมีการจดจำระลึกถึงและตระหนักรู้ในพระเจ้า ได้มีการตระหนักรู้ในมายามาเป็นเวลาครึ่งวงจร เวลานี้พ่อนั่งที่นั่นและอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ลูกอย่างถูกต้อง มองดูตนเองและดูว่าลูกเคยเป็นอะไรและเวลานี้ลูกกลายเป็นเช่นไร บาบากำลังทำให้เรากลายเป็นเทพเหล่านั้นอีกครั้ง เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ เริ่มแรกก็มีแต่เพียงบาร์ตเท่านั้น พ่อมาในบาร์ตเท่านั้นเพื่อเล่นบทบาทของท่าน ลูกเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ มิฉะนั้นลูกจะมาในภายหลัง แล้วลูกจะได้รับความสุขอะไร? หากลูกไม่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากลูกก็จะไม่มา ก็จะเข้าใจได้ว่าคนนั้นคนนี้จะไม่ได้รับความรู้มากมาย ลูกสามารถเข้าใจสิ่งนี้ มีความพยายามมากมาย แต่ก็มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่ปรากฏออกมา อย่างไรก็ตาม ลูกต้องไม่เหน็ดเหนื่อย ลูกต้องทำความเพียรพยายาม ลูกไม่สามารถรับสิ่งใดได้โดยไม่ทำความเพียรพยายาม ปวงประชาที่จะถูกสร้างขึ้นมาเรื่อยๆ บาบได้ให้วิธีการที่จะทำความก้าวหน้าแก่ลูก ท่านพูดว่า: ลูกๆ หากลูกต้องการที่จะทำความก้าวหน้าแล้วหลังจากที่อาบน้ำในตอนเช้าออกไปเดินในสันโดษหรือนั่งลงที่ไหนสักแห่ง การเดินนั้นดีสำหรับสุขภาพของลูก ลูกจะสามารถจดจำบาบาและความลับของละครจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูก มีรายได้มากมาย นี่คือการได้ที่แท้จริง เมื่อลูกได้จบสิ้นการหารายได้นั้นแล้วให้คิดถึงการหารายได้นี้ ไม่มีสิ่งใดของที่นี่ที่ยากลำบาก บาบานั้นได้เคยเห็นแล้วว่าบางคนนั้นได้เขียนเรื่องราวชีวิตของพวกเขาอย่างไร “วันนี้ฉันตื่นนอนเวลานี้ ฉันทำสิ่งนี้ สิ่งนั้น” ฯลฯ พวกเขาคิดว่าผู้ที่ได้อ่านสิ่งนั้นในเวลาต่อมาจะเรียนรู้บางสิ่งจากสิ่งเหล่านั้น ผู้คนก็ได้อ่านประวัติชีวิตของบุคคลสำคัญ พวกเขาเขียนให้กับลูกๆ เพื่อที่พวกเขาเหล่านั้นจะมีธรรมชาติที่ดีด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสะอาดประจักษ์ ลูกต้องประกาศสิทธิในอาณาจักรของโลกที่สะอาดประจักษ์ของลูกอีกครั้งหนึ่ง ลูกรู้ว่าลูกประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูกทุกวงจรแล้วก็สูญเสียไป ทั้งหมดนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก นี่คือโลกใหม่ นี่คือความรู้ใหม่สำหรับศาสนาใหม่ ดังนั้นได้มีการบอกแก่ลูกๆ ที่สุดแสนหวานแล้ว ทำความเพียรพยายามอย่างรวดเร็ว! ไม่มีการรับประกันใดสำหรับชีวิตของลูก ทุกวันนี้ความตายนั้นง่ายดายมาก จะไม่มีความตายเช่นนั้นในดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ที่นี้ผู้คนตายเพียงแค่นั่งลงโดยที่ไม่ได้ทำอะไรเลย เหตุนี้เองลูกต้องเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามและสะสมในปัญญาของลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. นำนิสัยของการทำให้สติปัญญาของลูกไม่ว่างเว้นในการไตร่ตรองความรู้มาใช้ เมื่อใดก็ตามที่ลูกมีเวลาไปนั่งในสันโดษและไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ จดจำพ่อและสะสมรายได้ที่แท้จริงของลูก

2. กลายเป็นผู้ที่มีสายตามองเห็นการณ์ไกลและเข้าใจการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างถูกต้อง สังเกตบทบาทของนักแสดงทั้งหมดอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอด้วยพรแห่งความอ่อนหวาน ความอ่อนหวานเป็นคุณธรรมพิเศษที่ทำให้ดินที่ขมกลับมาหวานได้ ให้ดริชตีที่อ่อนหวานกับใครก็ตามสักครู่หนึ่ง พูดสักสองสามคำแล้วลูกจะสามารถทำให้ดวงวิญญาณนั้นรู้สึกได้รับการเติมเต็ม เพียงไม่กี่นาทีของดริชตีที่แสนหวานและคำพูดไม่กี่คำที่อ่อนหวานก็จะเปลี่ยนโลกให้กับดวงวิญญาณนั้น คำพูดที่อ่อนหวานสองคำของลูกจะกลายเป็นเครื่องมือในการเปลี่ยนแปลงดวงวิญญาณนั้นตลอดเวลา ดังนั้นโปรดรักษาความอ่อนหวานไว้กับลูกเสมอ อยู่อย่างอ่อนหวานอย่างสม่ำเสมอและทำให้ทุกคนอ่อนหวาน

คติพจน์: อยู่อย่างมีความสุขในทุกสถานการณ์และลูกจะเข้าใจความลับทั้งหมด

*** โอม ขานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: สะสมพลังแห่งความคิดและกลายเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ที่สูงส่ง

เมื่อความคิดทั้งหมดของคุณกลับมาเจียบสงบและมีเพียงพ่อผู้เดียวและลูกเท่านั้น เมื่อมีเพียงความคิดถึงประสบการณ์ของการพบปะนี้เท่านั้นที่อยู่กับลูก และแล้วลูกจึงสะสมพลังของความคิด และโยคะของคุณจะกลับมามีพลัง สำหรับสิ่งนี้ จงสร้างสมพลังของการหลอมรวมและสิ่งที่ได้รับประโยชน์ ใช้เบรคเต็มทีกับความคิดของคุณ ไม่ใช่เบรคที่อ่อนแอ หากใช้เวลานานกว่าหนึ่งวินาที แสดงว่าพลังหลอมรวมนั้นอ่อนแอ